RECHTSPRAAK

Werkgever na bewijsopdracht t.a.v. beweerdelijke dreigende en agressieve uitingen in tussenbeschikking niet geslaagd in bewijs dringende reden door het horen van getuigen.

Feiten

Eindbeschikking na tussenbeschikking. Werknemer was werkzaam als kapper en filiaalleider. Op 25 juli 2025 ontstond in de keuken van de kapsalon een woordenwisseling over onder meer een doktersbezoek. Werknemer was boos en sprak luid. Werkgever ontsloeg hem die dag op staande voet, omdat werknemer zich volgens hem dreigend en agressief had opgesteld, waardoor hij zich ernstig onveilig voelde. Werknemer berust in de beëindiging, maar verzoekt onder meer een verklaring dat het ontslag niet rechtsgeldig is gegeven, een vergoeding wegens onregelmatige opzegging, een transitievergoeding en een billijke vergoeding. In een tussenbeschikking kreeg werkgever de opdracht de dringende reden te bewijzen. Werkgever, zijn partner, werknemer en een collega zijn als getuigen gehoord. De partner en collega waren niet aanwezig bij het gesprek, maar zagen werkgever nadien overstuur. Werkgever verklaarde dat werknemer op korte afstand stond, schreeuwde en boos was. Werknemer erkende dat hij boos en luid was, maar betwistte te hebben geschreeuwd, gedreigd, gescholden of fysiek contact te hebben gezocht.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. De kantonrechter oordeelt dat werkgever de dringende reden niet heeft bewezen. Werknemer heeft tijdens een woordenwisseling luid en boos zijn frustraties geuit. Niet is komen vast te staan dat hij werkgever fysiek of verbaal heeft bedreigd. Dat werkgever de situatie subjectief als bedreigend heeft ervaren, is onvoldoende: naar objectieve maatstaven is er geen sprake van een ernstige bedreiging die een ontslag op staande voet rechtvaardigt. Het ontslag is daarom niet rechtsgeldig. Werknemer behoudt tot 25 juli 2025 recht op de salonleidingtoeslag. Dat hij vanaf 1 mei 2025 grotendeels alleen in de salon werkte, doet daar niet aan af. Hij hield als filiaalleider verantwoordelijkheden, zoals het openen en afsluiten van de salon en de dagafsluiting. Bovendien had werkgever hem niet overeenkomstig de gemaakte afspraken vooraf over een functiewijziging geïnformeerd en die wijziging gemotiveerd. De inhouding van € 863,61 bruto in juli 2025 was daarom onterecht. Werkgever wordt veroordeeld tot betaling van € 1.278,14 bruto aan achterstallig loon en toeslagen, inclusief de ten onrechte ingehouden salonleidingtoeslag en te weinig betaalde uren. Ook is vakantietoeslag over de salonleidingtoeslag verschuldigd. Verder moet werkgever een vergoeding wegens onregelmatige opzegging betalen. Ook de transitievergoeding wordt toegewezen. Werknemer krijgt daarom ook een billijke vergoeding van € 650 bruto. De

kantonrechter beperkt die vergoeding, omdat werknemer onvoldoende heeft onderbouwd dat hij niet vanaf 1 oktober 2025 vergelijkbaar werk had kunnen vinden. De arbeidsmarkt voor kappers was gunstig en werknemer heeft zelf verklaard het prettig te hebben gevonden enige tijd thuis te zitten. De wettelijke verhoging over het achterstallige loon wordt gematigd tot nihil, omdat de arbeidsovereenkomst al is geëindigd. Werkgever wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant
Datum uitspraak: 14-10-2026
ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2026:10551
Zaaknummer: 11891489 AZ VERZ 25-63 (E)
Rechters: Zander
Advocaten: J. Marges
Wetsartikelen: 7:677 BW, 7:678 BW en 7:681 BW